

Marianne Stentebjerg (RV):

Det her fremsatte forslag er funderet i den smukke hensigt at styrke danske skoleelevers demokratiske kompetence.

Det betyder ifølge Enhedslistens opfattelse, at det er nødvendigt, at eleverne på gymnasierne, hf, og VUC i betragteligt omfang får øget deres indflydelse på driften af den skole, de går på.

For Enhedslisten betyder det også, at de grupper, der har deres daglige gang på de i forslaget nævnte skoler, får en øget indflydelse på driften og pædagogikken for derved at sikre engagementet. Det lyder jo umiddelbart tillokkende alt sammen.

Demokrati er jo et plusord, og at skolerne i højere grad skal ledes af folk med deres daglige gang på stedet virker i første omgang også ganske tiltalende.

Forslaget er dog samtidig udtryk for den magtforskydning, der i øjeblikket pågår mange steder i vort samfund. Ansvar for institutionerne flyttes fra folkevalgte organer til brugerbestyrelser, og det er for mig et spørgsmål, hvor positiv den udvikling i grunden er for demokratiet.

Det Radikale Venstre har i høj grad sympati for intentionerne om at fremme danske skoleelevers forståelse for demokratiet og dets vilkår; men vi frygter, at gennemførelsen af tiltag som det her foreslåede medfører et alvorligere tab på demokratikontoen andre steder.

Sådan som vi har valgt at indrette det danske samfund, må det aldrig udvikle sig til, at offentlige institutioner mister synligheden i befolkningen, fordi beslutningerne omkring dem bliver taget i fora, der kun er åbne for brugerne. Det gælder ikke mindst på skoleområdet, der har en stor betydning for alle, uanset om man er forælder, elev, lærer eller endog blot borger her i landet.

Det Radikale Venstre mener, at dette forslag ikke er i overensstemmelse med kravet om synlighed, og kan derfor ikke støtte forslaget.

Med hensyn til beslutningsforslag nr. B 170 skal jeg ikke trætte med et alt for langt indlæg. Problemet med dette forslag er det samme som det just behandlede; dog er det vigtigt for mig at sige med hensyn til ledelse og med hensyn til en god virksomhedskultur, at der er principper omkring en god virksomhedskultur, der tegner et billede af, at medarbejderne får en høj grad af selvforvaltning og en høj grad af frihed på deres arbejdsfelt.

Det gælder også skolerne. Og er der problemer, som hr. Søren Kolstrup nævner, må det være kommunen inden for den pågældende skole, der har ansvaret for at bringe dette arbejdsmiljø til en bedring.

Hr. Søren Kolstrup nævner på et tidspunkt en undersøgelse om prestigetab og selvværd eller mangelen på samme hos lærerstaben.

Jeg tror snarere, at det handler om mediernes mobning af lærerstaben. Jeg tror ikke, at det handler om, at man har følt prestigetab i det pædagogiske råd.

Søren Kolstrup (EL):

Jeg synes, at denne her debat meget godt viser den samfundsperiode, vi er inde i for øjeblikket, nemlig at jeg kynisk må konstatere, at bortset fra Socialistisk Folkeparti er man blevet en del af den tidsånd, der hersker, spændende fra – og det er med dyb beklagelse, jeg må konstatere det – tilsyneladende, tilsyneladende spændende fra Socialdemokratiet over Det Radikale Venstre og til partiet Venstre. Det er muligt, at der bag dette mantra ligger nogle nuancer, som ikke er kommet frem, men det synes jeg selvfølgelig er påfaldende.

Jeg skal derefter komme med nogle mere detaljerede bemærkninger til de enkelte betragtninger.

Et principielt argument for, at den demokratiske udvidelse skal finde sted i eksterne bestyrelser, skulle være – det var ministeren, der sagde det – at man sikrer det folkelige engagement.

Dette argument har selvfølgelig en gyldighed i forhold til folkeskolen. Man kan stille spørgsmålet, om det på nogen måde har en gyldighed i forhold til gymnasiet. Hvis man så ser på folkeskolen, finder der samarbejde sted på forskellige niveauer mellem klasse og forældre, og det forhold, at forældre bakker op om den lokale skole, er selvfølgelig afgørende for at fastholde folkeskolen som en almen folkeskole.

Men samtidig dermed går vi også ind for et professionsbegreb, hvor man siger, at læreren har et afgørende ansvar og står ansigt til ansigt med forældrene. Og hvis man tager konsekvensen af den sidste betragtning, finder jeg det naturligt, og finder Enhedslisten det naturligt, at lærerne, i hvert fald i pædagogiske spørgsmål, får en afgørende indflydelse, som man har haft det tidligere. Vi vil gerne diskutere, om det var lykken, som det foregik tidligere, men principet om, at lærerne har en afgørende indstillings-